

Arrest

nr. 155 246 van 26 oktober 2015
in de zaken RvV X / IX en X / IX

In zake: X
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift (gekend onder het rolnummer X) en het verzoekschrift (gekend onder het rolnummer X) dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 november 2014 respectievelijk 23 oktober 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 september 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 1 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van elke verzoekende partij een beslissing houdende een inreisverbod (bijlage 13sexies) van drie jaar.

1.2 Op 26 mei 2014 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3 Op 17 september 2014 neemt de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag zonder voorwerp verklaard wordt. Dit is de bestreden beslissing, die op 3 oktober 2014 aan de verzoekende partijen ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) T(...), A(...) (R.R.: (...))
geboren te (...) op (...)

+ echtgenote: A(...), H(...) (R.R.: (...))
geboren te (...) op (...)

+ minderjarig kind:
- T(...), Ar(...), geboren op (...)

allen van nationaliteit: Armenië
adres: (...)

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, ingediend op datum van 26.05.2014 door de advocaat van betrokkenen, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

Reden:

- *Betrokkenen staan momenteel onder een inreisverbod voor het Schengengrondgebied dat hen werd betekend op 14.04.2014. Dat inreisverbod verbiedt hun zich op het Schengengrondgebied te bevinden voor een periode van 3 jaar, met name tot 14.04.2017. Het inreisverbod werd niet opgeheven of opgeschort.*
- Krachtens artikel 7, 1e alinea - 12°, artikel 74/12 §1, 3e alinea en § 2 en §4 van de wet van 15 december 1980 mogen betrokkenen zich NIET op het Belgische grondgebied bevinden.*
- *Er werd aan betrokkenen een bevel om het grondgebied onmiddellijk te verlaten betekend op 14.04.2014.*
- *Ter herinnering: krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting hebben betrokkenen geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk. (...)"*

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wijst de Raad op de toepassing van artikel 39/68-2, eerste lid van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"Indien een verzoekende partij meerder ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen twee ontvankelijke verzoekschriften hebben ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, met name een op 23 oktober 2013 ingediend

verzoekschrift, gekend onder het rolnummer X, en een op 3 november 2014 ingediend verzoekschrift, gekend onder het rolnummer X.

Met toepassing van voormeld artikel 39/68-2, eerste lid worden het beroep met rolnummer X en het beroep met rolnummer X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting van 17 september 2015 wijst de waarnemend voorzitter op artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet en stelt zij de verzoekende partijen de vraag of zij wensen dat de Raad overeenkomstig de wet het laatste verzoekschrift behandelt of zij de behandeling van het eerste verzoekschrift verkiezen. De verzoekende partijen geven aan de behandeling van het jongste (i.e. het laatst ingediende) verzoekschrift te verkiezen, met name het op 3 november 2014 ingediende verzoekschrift, gekend onder het rolnummer X.

Overeenkomstig het bepaalde in voormeld artikel 39/68-2, eerste lid worden de verzoekende partijen geacht afstand te doen van het op 23 oktober 2014 ingediende verzoekschrift, gekend onder het rolnummer 163 443 en dient de Raad te oordelen op grond van het op 3 november 2014 ingediende verzoekschrift, gekend onder het rolnummer X.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep vast.

3.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf. RvS 16 januari 2006, nr. 153.761*).

3.2 De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat aan elke verzoekende partij op 1 april 2014 een inreisverbod van drie jaar werd opgelegd, dat hen op 14 april 2014 ter kennis werd gebracht. Het blijkt niet dat zij binnen de ter zake geldende termijn een beroep tegen deze inreisverboden hebben ingediend bij de Raad.

Artikel 1 van de vreemdelingenwet bepaalt omtrent het inreisverbod het volgende:

“Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

(...)

8° inreisverbod : de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden, die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering

(...)”

Artikel 74/11, § 3 van de vreemdelingenwet voorziet verder:

“§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4."

Uit de voornoemde bepalingen volgt aldus dat een inreisverbod in werking treedt met de betekening ervan en dat vanaf die datum aan de betrokkene – voor de in het inreisverbod vermelde termijn – niet enkel de toegang tot het grondgebied, maar ook het verblijf op het grondgebied van het Rijk wordt verboden.

Enkel het toekennen van de internationale bescherming overeenkomstig de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet of een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan dit verbod buiten werking stellen. Gezien artikel 74/11, § 3, tweede lid van de vreemdelingenwet er niet in voorziet dat het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zou kunnen ingaan tegen het inreisverbod en zulks ook niet blijkt uit de overige bepalingen van de vreemdelingenwet, en gezien artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat het inreisverbod gedurende zijn geldingsduur een verbod behelst om op het grondgebied te verblijven, dient te worden besloten dat aan de vreemdeling die valt onder een geldend inreisverbod geen verblijfsmachtiging op grond van voormeld artikel 9bis kan worden toegekend tot op het ogenblik dat de duur van het inreisverbod is verlopen of tot aan een eventuele schorsing, vernietiging, opheffing of intrekking ervan (zie *mutatis mutandis*: RvS 9 maart 2012, nr. 218.401).

In voorliggend geval traden de aan de verzoekende partijen opgelegde inreisverboden in werking op 14 april 2014. Deze inreisverboden zijn thans definitief in die zin dat de verzoekende partijen er geen rechtsmiddel meer tegen kunnen aanwenden. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt bovendien niet dat deze inreisverboden door het bevoegde bestuur zouden zijn opgeheven, opgeschort of ingetrokken. Evenmin blijkt dat de verzoekende partijen daartoe bij het bestuur een aanvraag indienden conform artikel 74/12 van de vreemdelingenwet. Overigens blijkt uit artikel 74/12 van de vreemdelingenwet dat de aanvraag tot opheffing of opschorting moet worden aangevraagd bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland, en dat de betrokken onderdaan van een derde land tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting geen enkel recht heeft op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Derhalve blijkt dat de verzoekende partijen thans elk onder de gelding vallen van een inreisverbod van drie jaar dat tot nader order niet is vernietigd of geschorst door de Raad en waarvan ook niet blijkt dat het door het bevoegde bestuur is ingetrokken, opgeschort of opgeheven.

Bijkomend wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk verwezen wordt naar de inreisverboden van 1 april 2014, naar het feit dat deze niet werden opgeheven of opgeschort en naar het feit dat de verzoekende partijen zich niet op het Belgisch grondgebied mogen bevinden. Tevens wordt voormeld artikel 74/12 in herinnering gebracht.

Gelet op het feit dat de verzoekende partijen onderworpen zijn aan een inreisverbod, waardoor hen "*de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten*" gedurende een termijn van drie jaar wordt verboden, kan een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing slechts aanleiding geven tot een (nieuwe) negatieve beslissing van de gemachtigde, daar de inreisverboden de toekenning van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet verhinderen. Zodoende kunnen de verzoekende partijen op heden geen wettig belang doen gelden bij hun beroep tegen de beslissing waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld artikel 9bis zonder voorwerp werd verklaard en kan dit beroep geen enkel nuttig effect ressorteren.

Ter terechtzitting van 17 september 2015 stellen de verzoekende partijen dat de "*aanvraag 9bis*" het bewijs is dat er belang wordt geacht te zijn, dat een inreisverbod niet verhindert dat een "*aanvraag 9bis*" wordt ingediend, deze aanvraag strekt er precies toe om te regulariseren en dit staat los van de opheffing van het inreisverbod. Naast de vaststelling dat de verzoekende partijen niet aangegeven op grond waarvan een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld artikel 9bis het bewijs zou zijn dat er belang wordt geacht te zijn, dient erop gewezen te worden dat hoger reeds werd uiteengezet dat een inreisverbod precies wel de indiening van zulke aanvraag verhindert. De loutere bewering van de verzoekende partijen dat dit niet het geval zou zijn en dat zulke aanvraag er precies toe strekt te regulariseren, kan dan ook geen afbreuk doen aan de bovenstaande uiteenzetting van de Raad. Ook kunnen de verzoekende partijen niet voorhouden dat "*de opheffing van het inreisverbod*" hier los van zou staan, daar uit de bovenstaande uiteenzetting is gebleken dat het feit dat de opgelegde inreisverboden opgeheven zouden zijn, wel degelijk relevant is. De verzoekende partijen tonen echter

niet aan dat *in casu* sprake is van een opheffing van de betrokken inreisverboden. Met dit betoog tonen de verzoekende partijen dan ook niet aan alsnog belang te hebben bij voorliggend beroep.

3.3 Gelet op het bovenstaande is het beroep onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele en wettige belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaak met rolnummer X en de zaak met rolnummer X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE